

fremkom. — Dernæst er der en Del Vidner, hvis Forklaringer bestemt gaa imod den fantastiske Fremstilling, at Borgmesteren løb fra Valgbestyrelsen op paa Tribunen for at give den omtalte Frist. Der er Vidner, der positivt og bestemt forklare, at de vare paa Tribunen den Gang, Borgmesteren kom der op, og der foreligger uforlæstelige Vidnesbyrd om, at ogsaa Medlemmer af Valgbestyrelsen vare paa Tribunen paa det Tidspunkt. Jeg skal blot nævne enkelte. Sogneraadformand, Gaardejer Christen Sørensen af Grøholt, der var Medlem af Valgbestyrelsen for Vaasby Kommune, har forklaret, da han mødte som Vidne for Retten, at han „kom samtidig med Borgmesteren paa Tribunen“ — han aflægger altsaa et Vidnesbyrd imod Flertalsberetningen om, at Borgmesteren ved Valghandlingens Slutningsakt først kom derop alene, og Vidnet tilføjer, at han „er sikker paa, at han maa have hørt alle Borgmesterens Henvendelser til Vælgerne fra Tribunen, efter at Valgbestyrelsen havde forladt Raadhus-salen, hvor Valglisten vare blevne samlede, og indtil de atter gik tilbage til Salen for at optælle Røsterne, og er fremdeles sikker paa, at der ved disse Henvendelser ikke blev sat nogen Frist for Afstemningen, men kun sagt, at nu vilde Valghandlingen blive sluttet, hvis ikke flere vilde afgive Stemme.“ Han tilføjer endvidere, at han „hørte, at Borgmesteren forvissede sig om, at alle Valgbestyrelsens Medlemmer vare til Stede, inden nogen Henvendelse til Forsamlingen fandt Sted.“ Dette Vidnesbyrd er bestemt og klart nok. Dernæst skal jeg nævne Sogneraadformand, Gaardejer P. S. Christensen af Bastrup, som udsiger, at han „menneskelig talte“ — et Udtryk, det ærede Medlem for Røge (Alberti) hentydes at ville gøre lidt Vøjer med, men selvfølgelig uberegtiget, thi han kunde jo dog kun tale som et Menneske — altsaa Vidnet udsiger, at han „menneskeligt talte er sikker paa, at der ikke stete nogen Henvendelse fra Tribunen til Forsamlingen af Borgmesteren, før end det var konstateret, at hele Valgbestyrelsen var beroppe, og at han paa samme Maade er sikker paa, at der ikke blev sat nogen Tidfrist for Afstemningens Varighed“. Dette Vidnesbyrd er ogsaa anderledes klart og bestemt end de Vidneforklaringer, som det ærede Flertal har paabe-raabt sig. Jeg nævner endvidere Vidnet, Christian Jensen af Staarup, der har forklaret, „at han var til Stede paa Torvet og saa Valgbestyrelsen med Borgmesteren i Spidsen komme op paa Tribunen.“ — Her er altsaa heller ikke Tale om Borgmesteren

alene, men han kommer i Spidsen for Valgbestyrelsen. „Kort efter kom“ — fortsætter Vidnet — „Borgmesteren frem, ringede med Klokken og sagde, at de, der ikke havde stemt, nu kunde komme op og stemme paa Tribunen; nogen Tidfrist for den Afstemning hørte Vidnet ikke,“ „og han er sikker paa, at dersom der var sat en Frist for denne Afstemning, maatte han have hørt det og lagt Mærke dertil.“ Jeg skal endnu kun nævne et Vidne, Jensen Schjødt af Nørre Viisning, der forklarer, at han var til Stede paa Tribunen, „da Borgmesteren med flere Medlemmer af Valgbestyrelsen kom til Stede paa denne.“ Han har heller ikke hørt nogen Frist, og han har heller ikke set Borgmesteren komme alene forud for den øvrige Valgbestyrelse, lige saa lidt som han har hørt ham udraabe noget om en Frist. — Foruden disse Vidner fra Mindretallets Side er der af selve Flertallets Vidner flere, der føre til samme Resultat, at det Tidspunkt, paa hvilket Borgmester Thiele har talt om Afstemningens Varighed, ikke kan have været umiddelbart før Valgbestyrelsen kom op paa Tribunen, men maa have været et tidligere Tidspunkt. Jeg skal her nævne, hvad Gaardmand Jens Andersen af Nygaard forklarer, at han har hørt en Tidfrist blive nævnt, men saa tilføjer, at efter at Udtalelsen herom var falden, „gik Borgmesteren ned af Tribunen, men kom senere igen og udtalte sig paa ny, nemlig at de, der ikke havde stemt endnu, kunde stemme, da Valget om nogle Minutter blev sluttet.“ Denne Mand har altsaa hørt Fristen, men det var paa et Tidspunkt, da Borgmesteren gik op og ned igen. At Borgmesteren skulde være gaaet ned igen, da Valghandlingens Slutningsakt foregik paa Tribunen, er selvfølgelig i sig selv uantageligt, og derom foreligger der heller ikke den allerfjerneste Antydning fra noget Vidne. Det anførte Udsagn maa derfor referere sig til et tidligere Tidspunkt, da Borgmesteren kun var oppe paa Tribunen for at se, om alt var i Orden, til Valget skulde afsluttes paa Tribunen. — Carl Knudsen af Tebstrup forklarer i Øvensstemmelse med det forrige Vidne, at „han tror ogsaa, at Borgmesteren, efter at have sagt det — nemlig om Fristen — gik ned af Tribunen“. Og endelig er der af Flertallets Vidner Iver Sørensen af Vlegind. Han forklarer ligeledes, at Borgmesteren, efter at have givet Fristen, gik ned af Tribunen. — Det forekommer mig ikke, at nogen kan forlange stærkere Vidnesbyrd end disse for, at det er umuligt, at det Tidspunkt, som Flertallet angiver for den omhandlede Udtalelse af Borgmesteren, kan